

faa for at lægge Baand paa den nu ubegrænsede Frihed til under saa faretruende Forhold at bringe Kedlernes Arbejdsstryk op til større Højde for at kunne reducere Størrelsen af Kedel og Maskine, med fuld Føje fordres, at enhver Kedel uden Hensyn til Størrelse, som arbejder med over 100 Pd.s Damptryk og findes anbragt i Arbejdslokaler eller Lokaler, der støde umiddelbart op til eller ere anbragte over eller under Beboelsesrum, skal forestaaes af en 1ste Klasse Kedelpasser.

Fra de Fordringer, som saaledes ere stillede i §§ 2 og 4, har man imidlertid ment, at der dels som Overgangsbestemmelse bør kunne tilstedes Undtagelser for saadanne Personer, som alt tidligere have vist tilstrækkelig Kyndighed og Saalidelighed, dels, for saa vidt angaar Bestemmelserne i § 2, og saa senere under særlige Omstændigheder bør kunne indrømmes Dispensation. Navnlig ved visse Virksomheder med en endog anselig Dampkraft, der ifftun benyttes til visse Tider af Aaret (Udpumpnings- og Inddæmningsforetagender o. fl.) eller endog kun i Nø og Næ (Vindmøller med Damp som Hjælpkraft), og hvor Kedelpasseren da i den øvrige Tid af Aaret maa benyttes til ikke dermed beslagtet Arbejde, vil det let kunne blive byrdefuldt at overholde de i § 2 stillede Forordninger, ligesom der ogsaa i andre Tilfælde vil kunne være Trang og Grund til en Dispensation.

Med Hensyn til de i § 3 stillede Forordninger til den særlige Maskinpasserprøve er Forslaget overensstemmende med den i § 4

i Lov af 30te Marts 1892 indeholdte Forskrift om Forordningerne ved Prøven for Maskinpassere for Skibsdampkedler, dog at man maa anse det tilstrækkeligt, at der ligesom i den tidligere gældende Lov af 10de April 1874 om Skibsmaskinisteksamen kun udfordres 1 Mars Værkstedssuddannelse. Prøven er, for saa meget som muligt at lette Udgangen dertil for de paagældende, tænkt afholdt ved forskellige tekniske Skoler omkring i Landet, nemlig i Kjøbenhavn, Slagelse, Nykjøbing p. F., Odense, Aalborg, Aarhus og Kolding, hvilke Skoler antages at være villige til at hve deres Medvirkning ved Prøverne, og den i Paragraffen nævnte Eksamenkommission har man tænkt sig sammensat af en af de under Fabrikinspektørerne ansatte Assistenten i Forbindelse med en af Lærerne ved den Skole, ved hvilken Prøven afholdes. Den ved Paragraffen foreslaede Betaling af 5 Kr., som Eksaminanden skal erlægge, antages væsentlig at ville medgaa til Bederlag for den paagældende tekniske Skoles Medvirkning, og Staten maatte saaledes bære den Udgift, som Forslagets Gennemførelse i øvrigt vil medføre i Form af Honorarer og Rejsseudgifter til Fabriktilsynets Assistenten samt Honorar og forøget Kontorholdsvederlag til Fabrikinspektørerne for det forøgede Arbejde, der ved Forslaget paalegges dem, hvilke Udgifter Størrelse foreslaas fastsat gennem Finansloven.

Bestemmelserne i Forslagets §§ 6—10 tiltrænge formentlig efter det foran bemærkede ikke nærmere Begrundelse.